

Agghegyalja Mozaik

X. évfolyam, LIV. szám

2020. december

Sopronkövesdről Sopronkövesdnek

Horváth Zsolt fotója

Kedves Olvasók!

Nem szerettem volna ezzel kezdeni, de sajnos ismét a korona vírusról szól megint minden. Bárhova menjünk (ha egyáltalán mehetünk), bármilyen médiába nézzünk, hallgassunk, olvassunk bele ez a fő hír. Csak azt tudom javasolni, tartsanak be minden óvintézkedést és vegyék komolyan a szigorításokat! Még ha most épp azokról a dolgokról is kell elsőként lemondanunk, amelyek az életünk sói: a társas kapcsolatok, a művészet, a kultúra jó néhány területe, a sportesemények, stb. De ne hagyjuk, hogy a helyzet miatt depressziósak legyünk! Próbáljuk meg ebből a helyzetből is a jót kihozni, a nehézségek mögött is a jót látni! A karácsonyt pedig szűkebb családi körben tényleg a lassulásra, a töltekezésre használni! Figyeljünk azonban az egyedül maradtokra!! Nekik e vírus nélkül is nehéz lenne a karácsony, így még hatványozottabban az! Figyeljük és segítsünk az elesetteknek, akiknek sokszor egy jó szó, vagy az óvó, féltő figyelem is a túlélést jelentheti. Erre a segítő szándékra biztat Bellák Ödön verse, és a vershez írt gondolatai is. Továbbra is reménykedem, ha a vírus után újra kezdjük, nem ott folytatjuk, ahol abbahagytuk, mert az tényleg az emberiség (közeli) jövőjét veszélyezteti. Bízom benne, hogy ebben az új helyzetben a Zöldszívű falu szlogenünk is új tartalmakkal gazdagodhat és további kézzel fogható eredményei is lesznek! Ez irányba mutat két új pályázatból finanszírozott napelemes fejlesztésünk is. Egyik rendszer az Alkotóházra került telepítésre, segítve az energiatakarékosságot; míg a másik a kotecsi vendégházunk áramellátását, téli temperálását biztosítja komfortosabban egy szigetüzemű megoldással. Sajnos vannak nem igazán zöldszívű példák is falunkban. Nagyon szépen kérem, az ingatlan tulajdonosokat, hogy a közterületekre ültetett fákat érezzék magukénak, de a gondozását bízzák kertészeinkre! (lásd az elrettentő fotót!) Csak reménykedni tudok, hogy ezek a fák melyekkel így elbántak túléltek ezt a csonkolást.

Sok-sok megkeresést és pozitív visszajelzést kapunk sikeres KÖN rendezvényéről, többek között az alkotótábor tagjai által megfestett foglalkoztató járdáról. Még egyszer köszönöm feleségemnek Fülöpné Farkas Gyöngyinek a tábor megszervezését, valamint a további alkotóknak és „járdafestőknek”: Vörös Renátának, Pócza Irmának, Kottrik Zoltánnak és Horváth Péternek a nem mindennapi végeredményt. A KÖN további eseményeiért köszönet minden szervezőnek, fellépőnek, különösen azoknak, akik önzetlenül, díjazás nélkül vállalták ezt faluközösségünk, Sopronkövesd érdekében. Évről-évre kihangsúlyozom, amíg a látogatók felhőtlenül szórakoznak, addig sok-sok önkéntes a háttérben szabadidejét áldozza fel, és vállalja azt, hogy el sem jut számos helyszínre. KÖSZÖNJÜK nekik! Mivel ez év novemberében a vírushelyzet miatt a szokásos közmeghallgatás elmaradt, igyekszem a jövő évi terveket röviden összefoglalni. Amint ezt előrevetítik, 2021 nem a legerősebb gazdasági év lesz. (a médiában hallható kormányzati szándékok – a súlyadó elvonása után- az iparüzési adó elvonásáról is szólnak). ?? Tudom az írásjelnek a mondat végén kell állnia, de falunk állami támogatást nem kap, csak az iparüzési adóból él és gazdálkodik. Hogy még nehezebb legyen a képlet és a jövőbe látás és tervezés: Soha nem tapasztalt mennyiségű pályázati forrással gazdagodott ez évben településünk. A pályázatok jövő évi megvalósításakor egy részüket viszont saját forrásból ki is kell egészítenünk. (Ettől függetlenül is köszönet a munkáért és a korrekt együttműködésért térségünk országgyűlési képviselőjének, Barcza Attilának.)

Lombhullató túra képekben

1894-es locsoló kocsi elhelyezésre került a Tájház pajtájában

Újból megnyílt a büfé a falu központjában

Felsorolni sem lesz egyszerű, de ezt jövő évben végig is kell vezényelni, úgy hogy pénzügyileg is működőképes maradjon Sopronkövesd.

- Akác utca járda és útfelújítására kaptunk 10 millió forintot, melyet további 10 millióval kell kiegészítenünk. (BM pályázat)
- Bölcsődénkre kaptunk 210 milliót. A nyertes árajánlat magasabb 29 millióval a kapott támogatásnál, így kiegészítésre kényserülünk (TOP-os pályázat)
- Turisztikai pályázatból 210 millióból alakíthatunk ki a Haubner házból látogatóközpontot és múzeumot, a Margaréta és a Szent László utca járda/kerékpárútját, valamint a Cifra hídtól a kápolnáig a meseösvényt. Mivel a látogatóközpontban helyi termék bolt is lesz itt az áfa vonzatot kb. 15 milliót nekünk kell állnunk (TOP-os pályázat)
- Kerékpárút felújításra nyertünk 12 milliót (Magyar Falu pályázat)
- A Liliom utca első szakaszának szélesítésére és új aszfaltburkolatra kaptunk 15 milliót (Magyar Falu pályázat)
- Lehet, hogy indul a sportcsarnok (tao támogatásból), melynél a terület átadása mellett a közmű kialakítást vállalta önkormányzatunk
- A Franciska lakóparkunk első ütemében 20 telek közművesítése (18 telek már gazdára talált)
- A faluközpontban működő fűrésztelep részben kisajátításához kapcsolódóan első ütemben a terület rendezése, bekerítése és murvás parkoló kialakítása. (a kisajátítási eljárásban megállapított közel 12 milliós vételár már kifizetésre került)

E feladatok mellett nagy szerencse, hogy 200 milliós nagyságrendben támogatást kapott identitás pályázatunk is. A következő két évben ebből tudjuk finanszírozni rendezvényeink nagy részét. Ezek mellett futnak külföldi pályázataink is, ahol magyarországi partnerként veszünk részt az Európai Unió által finanszírozott több nemzetközi projektben. Ezzel kapcsolatban jelezném, hogy várom azoknak a 17-35 éves fiataloknak a mielőbbi jelentkezését, akik angolul beszélnek és Sopronkövesdet képviselnék jövő évi nemzetközi konferenciákon. Ezeket újra olvasva nagyon sikeresnek tűnhet a 2021-es önkormányzati évünk. Láthatják azt is, hogy ezek szinte mindegyike egy-egy sikeres pályázatunknak az eredménye.

Kívánok ehhez mindannyiunknak jó egészséget és Isten áldását! A közelgő ünnepekhez pedig meghitt, áldott, egészségben és szerencsében gazdag napokat!

Fülöp Zoltán polgármester

Az ember sodródó életében, mindennapok hajráiban nagyon sok dolgot másodrendűvé sorol, ezért látszatra nem annyira él velünk. Ennek ellenére ott lappang bennünk mindaz, ami felemelte létünket az elsődleges reflexek fölé. Naivan hisszük, hogy a tárgyiasult hajszolás szinte magában hordozza a „gyorsan jött, gyorsan megy”-értékelés devalváló hatásait. Sok esetben a tragikus kiábrándulás ráébredt, ez nem lehet cél, az ember közösségi lény.

A művészvilág hordozza azt az affinitást, hogy reflektáljon. Én évek óta figyeltem a munkavándorlás veszélyeit, szinte zsigereimben éreztem ennek tragikus lehetőségeit, és ezért írtam aggódva már 2018-ban ennek sejtelméről: a Haszon árvái és KB című verseimben ezek jutottak kifejezésre. Sajnos a mostani járvány nem kívánva is arra figyelmeztet minket, mint az elmúlt 20-21. század problémás évei, hogy csak úgy maradhatunk méltóak önmagunkhoz, ha fogalmainkban az én személyes névmástól eljutunk az ők-ig. Az Önök hagyományaiban benne van mindaz, ami nem lök ki a közösségi térből, a szűkebb és tágabb vérségi együvé tartozásból, ami a másokon való segítő szándék, és ami felülírja az értelmetlen önzést. A mostani nehéz időkben kell, hogy még jobban megjelenjen a másokra való odafigyelés és segítő szándék, hisz, amit másokért teszünk, azt magunkért is tesszük. Az ehhez a közösségi elvhez csatlakozóknak jó egészséget kívánok.

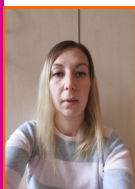
Bellák Ödön

KB

114 -en fagytak meg idén szívükben dérré vált a vér értük már nem lobog a fullasztó jövő elsimult kínjuk mint dermedő vízen a hűsítő jég az élet fölös gyümölcsceiként hulltak sokasodón az anyaföldre önvesztőn ágyazódtak eredménytelenségre sajátságosan egy örök körforgás erőtlen nászában egyediségükre fröccsent a fekete fájdalom. Ki törli le a befelé fojtott könnyeket bús sóhajaikban feladás bánatát ember reménnyel kiadott gyógyírt önerőhöz lehetőséget ellehetetlenítő réteg iszapjából kiléphessenek ezer okkal küszöbükre telepedett a szegénység mélységes átka kintrekednek az elmúlásnak s bejutva a nincstelenség ágyaz nekik nyughelyet drámai statisztikai számmá degradálva KB ennyien fagytak meg máig!

Bellák Ödön, Sopron, 2019

Az őszi mozgalmasan indult a bölcsiben. Az új gyerekek hamar beszoktak. Mindenki jókedvűen jön reggelente. Ismerkedtünk a gyümölcsökkel, a bölcsiben „szüreteltünk” szőlőt, körtét. Sok egészségügyi sétát tettünk a faluban, hogy mindenki egészségét meg tudjuk őrizni. Mostanában mindennapjaink az ünnepek körül forognak. Márton napra lámpásokat készítettünk. A gyerekek már nagyon várják a Mikulást. Verseket, énekeket tanulunk. A karácsonyra hangolódást segíti a téli dekoráció, amit a gyerekekkel együtt helyezünk el a szobákban illetve a folyosón. A közös készülődés része az is, hogy mézeskalács figurákat sütünk, valamint díszítünk, amit később el is fogyasztunk. Idén készítettünk a gyerekek számára adventi kalendáriumot, amelyek pici fenyőfák. Ezeket a bölcsiben könnyen megtalálható helyekre rejtünk. Egy kis játékosságot adva a keresésnek. A fákban apró meglepetések várják őket. A szobákba készítettünk adventi koszorút, amelyet minden adventi vasárnapot követő hétfőn „gyűjtünk” meg. A koszorú körül énekelünk a gyerekekkel. Ezzel is segítve a hagyományok beépülését a mindennapokba.

Ezúton szeretnék elköszönni mindenkitől, ugyanis munkámat decembertől másik kisgyermeknevelő veszi át.

Kovács Andrea, kisgyermeknevelő

Kedves Olvasók!

Tavaly ilyenkor már az óvodákat jártuk, bemutatkoztunk az elsős osztályfőnök. Készültünk az adventi időszakra, próbáltunk a karácsonyi műsorra. Az első féléves tanulmányi versenyek már zajlottak, már az első sikerek is megszülettek. A sportolók már hozták a sikeres eredményeket, nem múlt el hétfő reggel a jobbnál jobb eredmények ismertetése nélkül. Ezzel szemben az idén még nem tudtunk összegyűlni hétfő reggelente, a versenyek nagy része elmaradt, nem tudunk adventi gyertyagyújtást tartani a megszokott keretek között, az óvodákba sem mehettem, mert a járványügyi előírások nem engedik.

A nehézségek ellenére méltón emlékeztünk az aradi vértanúkról, szűk iskolai keretek között az 56-os forradalom hőseiről.

Nehézség akad bőven! A szünet előtt több tanárunk karanténba került, volt akit nagyon megbetegített a vírus. A szünet utáni héten a még mindig sok hiányzó miatt nehezen tudtuk megoldani a helyettesítést, de az oktatás nem állt meg. Történtek ideiglenes és végleges változások a testület összetételében, Bogi néni szeretettel fogadtuk, és örülök, hogy ki tudott segíteni bennünket.

Számomra pozitív oldala is volt ennek az időszaknak! Felelevenítettem fizikai, kémiai ismereteimet, mert ilyen órákat helyettesíttem hetedik és nyolcadik osztályban. Gabi néni egy szünet alatt felkészített a harmadik osztályos nyelvtan órára, a délutáni napközi szünetében Árontól megtanultam az amerikai futball alapvető szabályait. Láthattam, hogy a tantestület össze tud tartani, amikor nagyon kell, a szülők azonnal segítettek, amikor kértem; a gyermekek szó nélkül betartják a központi előírásokat, türelmesek a lázmérésnél, hordják a maszkot ahol kell.

Úgy érzem átbillentünk a holtpontra, talán javul a helyzetünk. Remélem a kollégák nem betegszenek meg, gyermekeink minél kevesebben kerülnek karanténba, normál keretek között tudunk tanítani. A szülőkkel való beszélgetésekből az derül ki, hogy főleg az alsósoknál nagy nehézséget ró a családokra, a gyermekek felügyeletének megoldása, ami sajnos sok esetben egyenlő a munkából való kieséssel. Bízom benne nem fogunk zárni, a tanórán nem kell maszkban ülni gyermekeinknek, illetve ha lesz is digitális oktatás az csak a felső tagozatot érinti.

Karácsony közeledtével azt kívánom magunknak, hogy ne legyen hosszabb a téli szünet, ezt most még a diákok sem szeretnék, hiszen 2020 emlékeztető tavasza után mindenki rájött, hogy milyen jó iskolába járni!

Kívánok a családoknak áldott, békés ünnepet, és bízom benne, hogy a családok boldog együttélését nem akadályozza majd a kialakult helyzet!

„Egyféleképp lehet túlélni ezt az egészet: mindig a következő feladatra kell összpontosítani, a következő pillanatra, a jövőre.”

(Elisabeth Gifford)

Schweitzer Kornél, intézményvezető

Korábbi lapszámban örömmel adtuk hírül, hogy óvodánk a "Kincses Kultúróvoda 2020" pályázat nyertesei közé tartozik. Ennek keretében felvállaltuk, hogy az őszi időszakban az Agghegyalja újság hasábjait színes gyermekmunkáinkkal színesítjük. A változatos technikával készített alkotások, a fantázia és szabad képalkotás megnyilvánulásai, melyek az őszi varázslatos színeit idézik és melegséget csempésznek a tél előszürkésébe. Emellett bemutatkozik a két új óvodapedagógus kolléganőnk, Iza óvó néni és Szandra óvó néni is.

Kincses Izabella (Iza óvó néni)

Óvodapedagógusi szakképzésemet a soproni Benedek Elek Főiskolán szereztem meg, 2007-ben. Tanulmányaim befejezése után két lányom születése tette teljessé boldogságunkat. Jelenleg családommal Nagylózson élek.

2013 őszétől kezdtem el óvodapedagógusként gyerekekkel foglalkozni.

Fontosnak tartom, hogy a gyerekekkel sok mesét ismertessek meg, hiszen a mesék képesek egy életre megalapozni az ember érzelmileg átszínezett képét a világról.

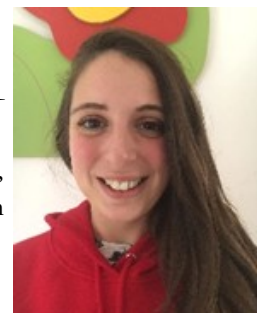
Kedvelt tevékenységeim a mesélés, dramatizálás, bábozás, barkácsolás.

Hidegh Alexandra (Szandra óvó néni)

2015-óta dolgozom óvónőként. A Soproni Egyetem Benedek Elek Pedagógiai Karán szereztem német-nemzetiségi óvodapedagógus diplomámat.

Korábban a Soproni Egyetem Lewinszky Anna Gyakorló Óvodában dolgoztam. Nagy örömmre szolgál, hogy pályafutásomat Sopronkövesden a Nefelejcs Óvodában a Maci csoportban folytathatom. Lehetőségem nyílik külön német foglalkozást tartani a gyerekeknek. Szívesen mesélek, és énekelek a gyerekeknek.

Szakonyban élek családom körében.

MACI CSOPORT

NYUSZI CSOPORT

SÜNI CSOPORT

Természetfotós akinek a hobija a szenvedélyévé vált

Horváth Zsolt

5 éve kezdtem el a fotózással foglalkozni, kezdetben még a család fényképezőgépével, aztán folyamatosan kipróbáltam újabb technikákat, és ennek megfelelően bővítettem a fényképezőgép-parkom. Most már a CANON csúcstechnológiájával űzöm a hobym, ami mára már szenvedélyévé vált. Eleinte csak a kövesdi erdőben fotóztam, de ma már elmegyek a Hortobágyra is egy sas fotózásáért vagy Kaposvárra egy mufflonért.

Csak természetfotókat készítek, saját kútfőből és kísérletezések során jöttem rá sok technikára, illetve az internet segítségével tanultam a beállításokat, tanfolyamon nem vettem részt.

Az elején nehéz volt a vadászattal (vadászokkal) összeegyeztetni a hobym, de most már egymást segítve a TAEG területére is engedéllyel mehetek. A szeptemberi szarvasbőség idején napi 12 óra munka után, mikor éjjel 11 kor érek haza, hajnali 4-től 7-ig minden nap kimegyek fotózni, ami szerintem már az „őrült” kategóriába tartozik. 7 órakor hazaérek és 10-től este 10-ig megyek dolgozni.

Az áldozatos munkának viszont van gyümölcse is, mert számos fotópályázaton értem el eredményeket:

Magyarország legnagyobb fotópályázata, ahol minden évben 4-6 ezer fotó indul a megmérettetésen: **Az év természetfotósa pályázat**, amelyen már harmadik éve indulok.

2018-ban: a *fenntartható energiatermelés és a természet kapcsolata* kategóriában **II. helyezést** értem el.

2019-ben: *Napnyugtatól napkeltéig* kategóriában **III. helyezést** értem el.

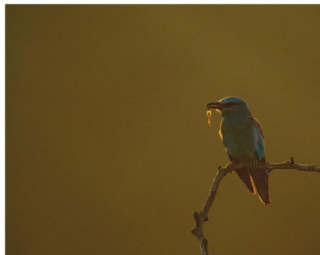
2020-ban: *Napnyugtatól napkeltéig* kategóriában **I. helyezést** értem el, ugyan ebben a kategóriában az egyik fotóm a „Dicséretre méltó” címet hozta el valamint *Kezünkben a Föld* kategóriában: ugyancsak „Dicséretre méltó” címet hozta el. (lásd fotó kollázs jobb alsó sarkában)

További pályázatok:

Tavalyi évben a **Szombathelyi Erdészeti Zrt.** által meghirdetett **Erdőképek 2019.** fotópályázaton a **Vadon élő emlősök és madarak** kategóriában I. és III. helyezést értem el.

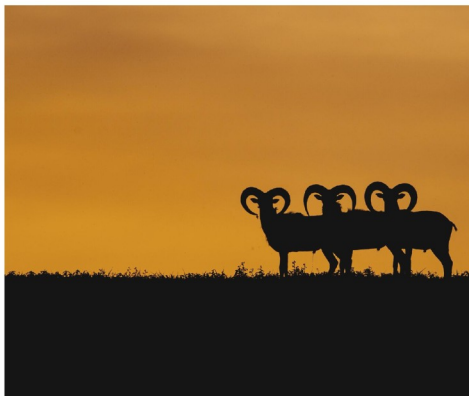
A **Magyar Vadászati és Kulturális Egyesület** szervezésében 4 képem kerül kiállításra a 2021-ben megrendezésre kerülő **Vadászati Világkiállítás**on és 1 képem elnyerte a *Magyar Vadászati Kulturális Érték* kitüntető címet.

A **CANON Magyarország** szervezésében a *különleges perspektívák* fotópályázaton **III. helyezést** értem el, s ezzel egy több milliárd forint értékű felszerelés 2 hónapos tesztelését nyertem.

A nagyvad fotóim nagy részét az erdőben, csendben sétálva (cserkelve) készítem. A madaras fotókat pedig épített lesből, amelynek létrehozását a Sopronkövesdi Önkormányzat támogatta, amit előzetes egyeztetés után bárki kipróbálhat, akár fotózás, akár megfigyelés céljából is. Mivel a les fűthető, és kényelmes, összkomfortos, télen és nyáron egyaránt kellemes környezet.

Horváth Zsolt

Nagné Kun Zsuzsanna cikke

Kedves Joli!

Első emléképem Rólad, hogy a 60-as évek elején egy Kövesden rendezett kulturális találkozókor megjelenysz a Szabó Kláival egy nagyon szép népies ruhában a KISZ helyiségben és vidáman és kedvesen érdeklődsz, hogy mit csinálunk, mivel foglalkozunk.

Később, mikor már kövesdi lettél, mindig csodáltam igényes megjelenésedet és szerény viselkedésedet.

Közelebb akkor kerültünk egymáshoz, mikor a Kulturális Egyesület énekkarában heti rendszerességgel jártunk próbákra, mentünk fellépésekre, minősítőkre, Itt Te voltál az, aki legelőbb tudta a szövegeket, és útközben is javítottad énektudásunkat. hazafelé is daloltunk, alig volt olyan nóta, amit Te ne ismertél volna. Most is fülembe cseng nem hivalkodó, kellemes, tiszta hangod. A fiatalok is szerettek; dicsérted, buzdítottad őket.

Szerénységed és szűkszavúságod ellenére egyik legfőbb tulajdonságod volt humorod, ami a legváratlanabb pillanatokban tört elő belőled. Például mikor Bécsben szerepeltünk a Szent István templom előtt, néhányan elmentünk, hogy fogyasszunk valamit a bécsi különlegességekből. Az árakat látva végül mindenki csak kávét rendelt. Mikor eljöttünk Te odasúgtad nekünk: Na lányok, most kidőzsöltük magunkat. Vagy mikor Nagylózson lépünk fel, és a kocsi mellett egymást takarva öltöztünk- még a Vörös Mari is életben volt- Te kiadtad az ukászt:

Nem baj, ha meglátják a bugyinkat, csak a frizuránk ne menjen tönkre!

Mikor haláloed előtt pár héttel felkerestelek, sírva neveltünk a régi jó pillanatokon.

Az énekkar mellet a nyugdíjas klub volt egy újabb találkozási lehetőségünk. Sajnos az utóbbi években egyre többet hiányoztál, el kellett menned beteg hozzátartozóid miatt. A sors fintora, hogy akkor lettél beteg mikor már nem kellett helyállnod, vagy most már elengedhetted magad?

Képzeld találozta a testvéreiddel. Azt mondták nem ismertek nálad kedvesebb és jobb lelkű embert. Örülnek hogy a testvérük voltál!

Én is köszönöm, hogy megismerhettelek, remélem találkozunk, lobbizzál az érdekeimben!

Isten veled!

Csöpi

Szent István ünnep: Bécs, 2013.08.24.

Régi lakodalmi szokás a pimbor kikérés

A régi időkben a falusi lakodalmak a menyasszony házánál, az udvaron felállított levélszín alatt zajlottak, később inkább vendéglőkben. Sopronkövesden lakodalmak napján a falu legényei vacsora után megjelentek a lakodalmas háznál, ahol az első legény mogyorópálcával rávert az asztalra, és így köszönt be:

- Dicsértessék a Jézus, Krisztus!
- Mindörökké, ámen! - felelte a násznép.
- Vagyon e háznak böcsületes gazdája, vagy násznagya?
- Igen! – volt rá a felelet.
- Násznagynak vőlegénye?
- Az is van.
- Vőlegényének pedig menyasszonya?
- Az is van.

- Uram, Násznagyuram! Az ifjak serege általam kéretik, pár szavuk volna, ha meghallgatnák, mert ők is azért jöttek ide, hogy elmondhassák. Minálunk van egy régi szokás, hogy a vőlegényünk és a menyasszonyunk tartozik itt, nem más, mégpedig egy kemence kaláccsal, két kitömött tűzokkal, három vödör borral, három sor tánccal és három szál gyertyával. Mi ebben a házban sem kicsit, sem nagyot nem bántottunk; de ami minket illet, azt nem engedjük! S mielőtt e házban „az első áldás” meglészen, a vőlegény urunk a gyerekkocsi árát a farzsebében tartsa! E szavam közmondás! „Rikóccs” gyerek!

Erre a többi legény nagyot rikkantott, és az elkezdődő zenére a koszorúslányokat, asszonyokat; pimbort kikérő legény a menyasszonyt vitte táncba. Eközben a „pincemester” irányításával borral kínálták a pimbort kikérőket, amíg a tánc véget nem ért. Ez időre a szakácsnők becsomagolták a 2-3 kalinkót, a katlanba főtt tikokat és a „pincemester” által odakészített bort, amit az első legény a segédeivel átvett és megköszönt, majd illedelmesen további jó mulatást kívánt a lakodalmas népnek.

Távozás után a legénysereg egy külön helyen letelepedett és amikor az első legény az egyik tik combjából vett ki magának egy falatot, a többiek ezután estek neki a vidám falatozásnak. Addig tartott a mulatozás, míg az étel-ital el nem fogyott. A pimbort kikérő kövesdi első legények névsora az 1970-es évek elejétől számolva: Varga László, Mentés György, Varga József, Szlávi János, Szlávi Zoltán, Takács László, Csigó Imre, Gráczol Csaba. Sajnos ez a pimbor kikérés hagyománya kiveszőben van.

A közeli horvát anyanyelvű **Undon** ezt a lakodalmi szokást „dobolásnak” nevezik. Péntek este 7 órakor kezdődik a gyertyás szerezna a tambura zenekarral, ha a pár mindegyike undi, akkor mindkét háznál. A végén pörkölt, sütemény, sör a szerenádozók jutalma. Még aznap este 10 órakor kezdődik a „dobolás”, ketten tartják a dobot, egy veri az ütemet, a többiek pedig elkezdik az éneket: Ternjice, ternjice... Az idősek kivételével mindenki ott van, többek közt éneklük a „fehér galamb száll a falu felett” és az „asszony lett a lányból” című dalokat is. A végén a háziak kalinkóval, süteménnyel, sörral látják vendégül a „dobolókat”. Másnap a templomi esküvőről kivonuló násznépet a néptáncsoport tánccal fogadja, polka, csárdás, keringő váltja egymást, a táncba rövid időn belül a násznép is bekapcsolódik. Undon ez ma is élő népszokás!

Agyagosszergényben is él a pimbor hagyománya, csak ők „pördítésnek” nevezik, a mondókájuk pedig megmaradt a régi népies nyelven. Az első legény egy rézbuzogánnyal megveri az ajtófélfát, majd „emígyen szólá”:

„Uram, uram násznagy uram, hajjon szót kigyelmed, egy vagy két szavam vóna, hogyha meghóghatna. Először is nem más: Dicsértessék a Jézus Krisztus! Van e becsületes háznak ura, ház urának násznagya? Násznagynak vőlegénye, vőlegénynek menyasszonya? Uram, násznagy uram hallon szót kigyelmed! Én általam az egész legénysereg kireti, velem azért gyöttek, hogy megmondhassák, köztük van egy régi jó szokás!

Tartozik nekünk a vőlegény nem más, e hizott tulokkal, e kemence kaláccsal, e vödör borral, és három tánccal. Mindenben áldást és szerencsét kívánunk e házra, mikor az „első áldás” léssen vőlegény uram mindenkor jószerencsés lészen, avagy a böcsőt tartsa kisen!... Azér engedelemmel akarunk belépni, két vagy három tánccal tiszteletet tenni. Azután borunkat tóthessük vígsággal, nem illünk mi se új nagysággal”. Ezután következett a tánc, a „pördítés” menyasszonnyal, koszorúslányokkal, illedelmes elkészítés, a többi már tudjuk. A régi népies nyelvű mondókát mára már elhagyták, de a „pördítés” máig megmaradt.

Nagylózson, Pinnyén is pimboroként ismert ez a hagyomány, csak a mondóka más:

„Dicsértessék a Jézus Krisztus! Van e tisztességes háznak ura? Urának násznagya, násznagynak vőlegénye, vőlegénynek szép menyasszonya?

- A válasz mindig „van”.

Vőlegény uram ne nehezteljen ránk, hogy átlíptük ajtaja küszöbét, inkább nyissa ki eb szíjjal bekötött erszényét. Mert nálunk ez a szokás bekövetkezett, hogy a pimborokérés el nem engedtetett. Ezért tehát tartozik nekünk! 1. Pozsonyi hordó borral, 1. Bécsi vágóval (vágó marha), 1 kemence kaláccsal és 3 ropogós tánccal, húzd rá cigány, éljen az ifjú pár!”

Pinnyén már nincs, Lozson viszont napjainkban is megy a pimbor kikérés.

Nagyecenken a vacsora előtt kerül sor a pimbor kikérésre, nemzeti szalaggal átkötött bottal érkeznek az első legény, utána a többiek. A mondóka után a cigányok rázendítenek a nótára, amely így kezdődik: „Eljött a nagycenki legénység apraja és nagyja...A násznagy átadja a pimbort, ami egy szép lakodalmi kalinkó, közepében egy sült kakas van téve. Régebben egy üveg bor is járt fejünként, újabban bor helyett „pimborpénzt” adtak. Először a pimbor kikérő táncolt a menyasszonnyal, 5-7 táncmenet után elköszöntek a legények, és a kocsmában elfogyasztották a „zsákmányt” a kapott pénzből pedig áldomást ittak. A Cenki pimbor mondóka is más, a teljesség igénye nélkül:

„Dicsértessék a Jézus Krisztus! Szünjék meg hegedük zengése, némuljon sarkantyúk csendülő pengése, mert most leszen a nagycenki legénység pimbor kikérése! Tisztelt násznagy Uram!...” Eljött a legénység a járandóságokért, egy kis hordó bor, ... egy kis kalinkó... egy kis sült, három tánc! Ha ezt mind megkaptuk, hálásan elvonulunk, minden jót kívánunk, hogy az Úristen szent áldása mindig az ifjú páron maradjon! Húzd rá cigány!

A pimbor, van ahol 3 tánc, dobolás, pördítés stb., korábban pintbor néven volt ismert, ami a kocsmai folyó bort jelentette, ma már nincs használatban. A pimbor kikérés megidéri a régi lakodalmak hangulatát, aki egyszer is részese volt, mint e sorok írója is, szép emlékként gondolhat vissza rá.

Mihócza László

Köszönet a cikk írásához nyújtott segítségért:

Mentes Györgynek, Mentese Marikának (Agyagosszergény), Koloszar Istvánnak (Und), Mártinak és Palinak (Pinnye)

Kép forrása: <https://www.arcanum.hu/hu/online-kiadvanyok/SzazMagyarFalu-szaz-magyar-falu-1/nagycenk-B344/most-leszen-a-pimbor-kikerese-B5C7/>

Kedves Agghegyalja Olvasók!

Így az év vége felé közeledve rövid áttekintést szeretnék adni a védőnői gondozás 2020 évi történéseiről. Nagylózs-Sopronkövesd védőnői körzetben ez az év is az előzőekhez hasonlóan indult. A tanácsadások, szűrővizsgálatok, oltások a kiírt tanácsadási időkből, érkezési sorrendben zajlottak, a szükséges családlátogatások megtörténtek, februárban még megtartottuk a Baba-Mama Klub farsangi összejövetelét. Jó reményekkel indult a 2020-as év, januárban sorra vettem fel az újonnan jelentkező várandósokat. A 2019-es évet 7 fő várandós anyával zártam, de 2020 január végére már 16 főre gyarapodott a számuk. Ebből már sejteni lehetett, hogy termékeny év elé nézünk. Lapzártáig (2020 november 13.) a körzetben összesen 26 fő, ebből **16 fő sopronkövesdi gyermek született**. Újabb várandósok is sorra jelentkeznek, jelenleg a két faluban 14 főt gondozok, ebből 10 fő lakik Kövesden. Ők már a 2021-es évben fognak édesanyává válni, a többségük március környékén. Reméljük, akkorra már ismét korlátozások nélkül élhetjük az életünket. Addig viszont még a korona vírus miatti, 2020 március közepétől május elejéig tartó járványügyi vészhelyzet, a nyár folyamán kihirdetett járványügyi készültség, majd november 11-től ismét a vészhelyzet szigorú szabályai szerint kell végezni a védőnői, a háziorvosi és szakorvosi ellátásokat is. A legfőbb célkitűzés most a megfertőzödések számának csökkentése. A személyes találkozásokat legszükségesebb esetekre kell korlátozni, a maszk viselésre, a kéz és eszköz fertőtlenítésre különös hangsúlyt fektetni. Természetesen a gondozottak ebben a nehéz helyzetben sem maradhatnak teljesen magukra. A kismamák várandós gondozás előtti előkészítése, a csecsemőtanácsadás, a szűrővizsgálatok, a folyamatos és kampány oltások a tanácsadóban előre egyeztetett időpontban, gördülékenyen zajlanak. Így lehetőség van elkerülni a torlódásokat, van idő az eszközök rendszeres fertőtlenítésére. A látogatások csak a család beleegyezésével, előzetes járványügyi előszűrés (van-e beteg a családban, találkoztak-e fertőzőtellel, stb.) után lehetséges, természetesen minden óvintézkedést betartva. Ez úton is szeretném megköszönni az anyukáknak, hogy a szabályokat, időpontokat betartják, ezzel is segítve a munkámat. A személyes találkozást nem feltétlenül igénylő esetekben a védőnői gondozás a modern technika adta lehetőségeket kihasználva távkonzultációban működik. Igyekszem folyamatos telefonos, internetes elérhetőséget biztosítani, a megkeresésekre lehetőleg gyorsan, hatékonyan reagálni. Úgy érzem, ebben a bizonytalanságokkal tele helyzetben fontos a családoknak, hogy érezzék, bármikor számíthatnak védőnői tanácsra, segítségre. Sokukon érzem, hogy nehezen viselik a bezártságot, hiányolják az elmaradt Baba-Mama klubos rendezvényeket, az Életfa levél avató ünnepséget, az Anyatejes napi fehér ruhás sétát. Sajnos idén egyiket sem tudtuk megtartani. Sőt, idén a Mikulás is csak online érkezhett, egymás karácsonyfáját is csak átküldött képeken csodálhatjuk meg, üzenetben kívánhatunk egymásnak boldog karácsonyt, szabadabb új évet. Ezt kívánom én is Önöknek, de legeslegfőképpen, minden eddiginél őszintebben, jó egészséget, Covid mentesen megérett 2021-es esztendőt, minden kedves olvasónak!

„Hoztunk aranyat, tömjént, mirhát“ mondják a három királyok József Attila Betlehemi királyok című versében. Máté evangéliuma szerint a három napkeletről induló bölcs a gyermek Jézusnak aranyat, tömjént és mirhát ajándékozott. Ezek az ajándékok amellest, hogy a gazdagság és a hatalom szimbólumai, a korabeli orvoslás értékes alapgyógyszerei is voltak, s mind a mai napig helyet kapnak a gyógyászatban.

Az aranyat az ókorban a Nappal azonosították, általános erősítő tulajdonságában hittek. Az Ószövetség szerint Mózes az Aranyborjút összetörte, a port vízben keverve népével megitta, hogy erőt nyerjenek a további vándorláshoz. Napjainkban az aranykolloidot agyi teljesítményfokozásra használják. Az eredeti készítményt Michael Faraday állította elő elektrolízissel, ami mind a napjainkig a Londoni Természettudományi Múzeumban található.

A tömjén a fűszerszagúak rendjébe, a balsamfafélék családjába tartozó, Északkelet-Afrikában és Délnyugati Ázsiában honos egyes tömjénfajok (Boswellia spp.), kérégből kivont – főként templomokban – füstölőszerűen használt mézgyanta. Színe halvány sárga, néha vöröses, felszíne lisztes, illata enyhén balsamos, íze zamatos, kissé kesernyés, hevítve fűszeres illatot fejleszt.

A fák kérégét több ponton bemetszik, a sebből előcsorduló gyanta a napsütés hatására megkeményedik és így lekaparható. A fák ilyenszerű csapolása négy hónapon át is tart, ezalatt egy-egy fa akár 10 kg gyantát is adhat. A tömjénfa őshazája Omán. Ez a terület az ókor és középkor kereskedelmének egyik központja volt. A karavánút, melyen az értékes árut tevékkel szállították, a mai Ománból Jemenen át húzódott, majd a Vörös-tenger mentén tartott tovább észak felé. Akkori értékét jól mutatja, hogy Alexandriában a hamisítása széles körben elterjedt, jól jövedelmező tevékenység volt, valamint, hogy a babiloni király, Nabukodonozor adó gyanánt évi 50 ezer kilogrammnyi tömjént szedett be leigázott népeitől.

Füstölőszerként már az ókori egyiptomi, a japán sintoista, a hindu és más vallási szertartások kellékeként megjelent. Egyiptomban a balsamozáskor az ég felé szálló tömjénfüstöt azt jelképezte, hogy az elhunyt lelke a túlvilágba emelkedik. Az Ószövetségben használatát részletes törvényekkel írta elő a Sinai-hegyen Mózes előtt megnyilatkozó Isten; lényege, hogy csak istentiszteleti célra szabad használni, élvezeti célokra nem, azonban zsinagógában nem használatos. A muszlim világban a szeszes italok fogyasztásának tilalma miatt a tömjén kábító hatásának élvezete megengedett volt. A nagy mennyiségben beszívott tömjénfüst olyan bódító hatású akár az alkohol. A keresztyén egyházban a Kr. u. 4. században jelent meg a tömjénfüst, azt jelképezvén, hogy a hívek imái felszállnak Istenhez.

Füstölőszerként már az ókori egyiptomi, a japán sintoista, a hindu és más vallási szertartások kellékeként megjelent. Egyiptomban a balsamozáskor az ég felé szálló tömjénfüstöt azt jelképezte, hogy az elhunyt lelke a túlvilágba emelkedik. Az Ószövetségben használatát részletes törvényekkel írta elő a Sinai-hegyen Mózes előtt megnyilatkozó Isten; lényege, hogy csak istentiszteleti célra szabad használni, élvezeti célokra nem, azonban zsinagógában nem használatos. A muszlim világban a szeszes italok fogyasztásának tilalma miatt a tömjén kábító hatásának élvezete megengedett volt. A nagy mennyiségben beszívott tömjénfüst olyan bódító hatású akár az alkohol. A keresztyén egyházban a Kr. u. 4. században jelent meg a tömjénfüst, azt jelképezvén, hogy a hívek imái felszállnak Istenhez.

A tömjén baktericid, fertőtlenítő, gombaölő, sebgyógyító, antireumatikus, feszültség- és görcsoldó hatású, csillapítja az ízületi fájdalmakat, gátolja az agydaganat növekedését.

A magyar népi hiedelemvilágban elterjedt rontáselhárító, ördögűző szer, innen származik a „kerüli, mint ördög a tömjénfüstöt” kifejezés.

A szomáliai balsamfa, vagy mirhafa (Commiphora myrrha) Arábiában, Ázsiában, a Vörös-tenger partvidékén, Etiópiában őshonos. A fa kérégének bemetszéséből nyert gyantát nevezzük mirhának. Számos vallási kultuszban használták füstölőként, az ókori Egyiptomban a múmiákat is mirhából készült kenőccsel kenték be, ami megakadályozta a test pusztulását. A rómaiak boroshordókat fertőtlenítettek füstjével, vagy a borhoz adták, s így tartósították azt. Már a kr. előtti 5. században sebek, fekélyek, légúti betegségek gyógyítására alkalmazták. Borban felforralva gyomor- és bélbántalmak, hasmenés ellen rendelte a középkor orvosa.

A mirha tartósító tulajdonsága miatt a belőle készített illatszer akár tíz évig is megőrzi illatát. Legfontosabb hatásai: baktériumölő, gombaölő, gyulladáscsökkentő. Erősíti az idegeket. Fenntartja a bőr egészségét, késlelteti az öregedést. Jótékony hatással van a sebekre, izomhártyákra, segít megtisztítani a tüdőt a váladékoktól, gyógyítja a légúti betegségeket, a hörghurutot. Segíti az emésztést, gátolja a nemi szervek fertőződését, a hólyagbántalmakat.

A menstruációt befolyásoló hatása miatt áldott állapotban lévő nők ne használják!

Kazinczy Péter

Normand, concolor, ezüstfenyő eladó Sopronkövesden

Telefonszám: +3630/261-7577

Helyszín: Sopronkövesd, határkilépő felé vezető út mellett tábla jelzi

A fenyőket darabra adjuk mérettől függetlenül.

A fenyőt kiválasztani az alábbi időpontokban lehetséges:

dec. 5-6 és dec. 12-13. - 9-12 óra között

dec. 19-23-ig - 9-16 óra között

dec. 24. - 9-12 óra között

Jerikó zárómise Szeged

2014-ben volt a Jerikó zarándoklat első éve, amikor a Kiss-Rigó László püspök úr celebrálta zárómisén 50 fővel Sopronkövesd is képviseltette magát. Idén szeptember 30-án volt a 7. egyben utolsó zárómise Szegeden a piarista templomban. Egy autóban öten indultunk el Kövesdről, útközben egy órára megálltunk a Kecskemét környéki Pálósszentkúton, ahol két új fogadóépülettel bővült az ismert pálos kegyhely. Szegeden 14 órakor imaórával kezdődött a záróünnepély, gitáros együttes kísérette énekek hangzottak el, méltató beszédet mondtak a baptista és a protestáns felekezet képviselői, majd a zarándok házaspár elevenítette fel az elmúlt 7 év eseményeit. Megköszönték a Jerikó zarándoklaton résztvevők és közreműködők segítségét, hálát mondva Istennek, hogy 60-as éveik elején járva a nemzet lelki, erkölcsi megújulásáért, a kiengesztelődésért indított zarándoklatuk elérte célját. A 18 órakor kezdődő szentmise előtt tartott agapé után mi búcsút vettünk annak reményében, hogy a jövő évi Eucharisztikus Kongresszuson találkozhatunk ismét, a zarándokcsapatok bevonulásakor.

Domonkos templom búcsúja Sopron

Október 3-án szombaton 18 órakor kezdődött a „Kétágúnak” is nevezett Domonkos templom búcsúi szentmiséje, a Rózsafüzér Királynéja ünnepén. Idén különböző okok miatt a gyalogos zarándoklat nem jött össze, a körülmények ellenére a templom így is megtelt, jöttek vidékről is szép számmal. Az ünnepi beszédet Simon Dávid soproni diakónus mondta, a rá jellemző dinamikus előadásmóddal, a Bónum Tv jóvoltából az egész ország láthatta, csakúgy mint a mise végén a térre kivonuló körmenet is. Az itt jelenlevőkben biztos érelelődött a gondolat, hogy ha tehetik jövőre is tiszteletüket teszik.

Zarándoklat a Magyarok Nagyasszonya szoborhoz Pinye határába

Október 11-én vasárnap 14 órakor a pinnyei templomtól indult gyalogos zarándoklat a Peresztég felé vezető út szélén álló Mária szoborhoz. A Ferling György atya vezette imaóra kezdetére több irányból is érkeztek zarándokok, ki autóval, ki kerékpárral, ki vándorbottal. A szobrot Csapó Rozália és férje Koloszár József pinnyei lakosok emeltették Magyarországra Nagyasszonya tiszteletére 1918-ban, hálából, hogy a férj épségben hazatért az első világháborúból. A szobor érdekessége, hogy Mária fején a magyar korona látható, ami utalás arra, amikor Szt. István Szűz Mária oltalmába ajánlotta országunkat. A szobor a Pinnyei Önkormányzathoz tartozik, Koloszár József és neje pedig a dédnagyszülői voltak a már régóta Kövesden élő Lendvai Józsefné Koloszár Mariannak, aki gyermekkori élményeit a dédnagyszüleitől máig megőrizte.

Mariannék nagy figyelmet szentelnek a szobor további sorsára, a zarándokok pedig folytathatják a 8 évvel ezelőtt kezdődött kizárólagos zarándoklatot, ehhez a 102 éve álló Magyarok Nagyasszonya szoborhoz.

Mariannék nagy figyelmet szentelnek a szobor további sorsára, a zarándokok pedig folytathatják a 8 évvel ezelőtt kezdődött kizárólagos zarándoklatot, ehhez a 102 éve álló Magyarok Nagyasszonya szoborhoz.

Mihóczy László

Nagyné Kun Zsuzsanna rovata

Hogy is lettem sopronkövesdi lakos?

Török Család (Kata, Balázs, Dani, Bence, Laura, Olivér)

2016-ban, az esküvőnket követően költöztünk Sopronkövesdre, a régi Hitelszövetkezet épületét vettük meg, s elkezdtük a korábbi bankfiókot otthonná alakítani. A házvásárlás előtt többször sétáltunk a faluban, megnéztük a játszóteret, az épületeket, s láttuk, hogy egy modern, fejlődő településről van szó, ráadásul remek tömegközlekedéssel. A költözés jó döntés volt. Jól érezzük magunkat, úgy is, hogy a szabadidőnk jelentős részét még a ház és a környezetének szépítése, felújítása teszi ki.

Postán dolgozunk, én Sopronban a főpostán befektetéseket kezeltem az anyaság előtt, férjem pedig országos vezető a kézbesítési területen, így rengeteget utazik, mivel a posta Vezérigazgatósága Budapesten van.

4 gyermeket nevelünk, a legidősebb Dani 16 éves, jelenleg az ETO Labdarúgó Akadémián tanul, nála két évvel fiatalabb Bence jelenleg továbbtanulás előtt áll, szintén a sport vonalon tervezi a jövőjét. Kislányunk, Laura idén szeptemberben kezdte az óvodát, ahova könnyedén beszokott. Ezt nagyban megkönnyítette, hogy előtte a helyi bölcsődébe járt. Nagy lelkesedéssel indul reggelente oviba aminek nagyon örülünk. Kisfiunk Olivér pedig a legifjabb, immár fél éves, igazán vidám kisbaba.

A rendezvényeken igyekszünk részt venni, jó, hogy a településen belül is vannak remek programok.

Ugyanakkor a családunk hétfégi életét nagyban meghatározza a labdarúgás, az, hogy férjem illetve a gyerekek éppen hol sportolnak az ország területén.

Mindent összevetve mozgalmas életünk van, a beilleszkedés pedig gyerekekkel sokkal könnyebb, hiszen a játszótér, focipálya, bölcsi és az ovi által is több családdal nagyon jó kapcsolatot alakítottunk ki.

Rosta Dániel, Rosta-Szabó Klaudia

Férjemmel a Balatonról költöztünk Sopronba, mert sikerült Ausztriában elhelyezkednie a postánál.

Ezért ideiglenesen albérletben laktunk. Én is hamar el tudtam helyezkedni a szakmában, Sopronba dolgozom kozmetikusként.

Régóta terveztük, hogy családi házban szeretnénk lakni, ezért elhatároztuk, hogy építkezni fogunk. Először Sopron környékén kezdtük el a telkeket nézegetni, de ár-érték arányban Sopronkövesd volt a legkedvezőbb. A település is nagyon megtetszett nekünk.

Szerencsére volt egy visszaadott telek, amit meg is vettünk. Miután megvásároltuk a telkünket, férjem szüleinek is megtetszett a hely és volt még egy telek, amit meg is vásároltak és ők is ide építkeztek.

2019 május végén be is tudtunk költözni új otthonunkba. Idén augusztusban volt az esküvőnk. Gyerekeink még nincsenek, de hamarosan szeretnénk. Nagyon jól érezzük magunkat itt a Hársfa utcában. Szomszédokkal jó kapcsolatban vagyunk, kedvesek, segítőkészek és többnyire velük szoktunk rendezvényeken részt venni.

Pfeiffer Tímea, Varga Eduárd, Varga Celesztina

2015-ben vettük meg ezt a félkész házat, amit befejeztünk és 2016-ban be is költöztünk. Mindenhol nézegettünk a környéken házakat, főleg Fertőrákoson és Sopron környékén, végül Sopronkövesden találtuk meg az árban és igényeinknek megfelelőt. Aztán ahogy idekerültünk megismertük a falut és lakóit, s meggyőződünk róla, hogy jól döntöttünk.

Nagyon szeretünk itt lakni, szimpatikus, nyitott a lakóközösség, sok mindenkivel megismerkedtünk már, főleg a kisgyermekes családokkal. Celesztina kislányom ide járt bölcsődébe és szeptembertől már óvodás.

Szüleim és két öcsém, Sopronban laknak. Mattersburgban dolgozom egy kávézóban felszolgálóként. A férjem Temesváron született és élt, neki nincs testvére. 20 éve költözött Sopronba, itt ismerkedtünk meg. Jelenleg Ő is Ausztriában dolgozik egy

öntödében.

Szinte minden rendezvényen kint vagyunk, ami érdekel minket, főleg olyanon ami a gyerekeket is érdekli.

Mivel mindhárman elég nyitott személyiségek vagyunk, és könnyen ismerkedünk, hamar be tudtunk illeszkedni, sok kisgyermekes családdal összejárunk. Jó időben gyakran kint vagyunk a játszótéren is.

Torzsa család

2019 júliusában költöztünk Sopronkövesdre. Itt húztuk fel álmaink házikóját. Sok helyet megnéztünk a környéken, mire megtaláltuk ezt, a minden szempontból megfelelő helyet és telket.

Debrecenből költöztünk ide a nyugati régióba, hogy megalapozzuk a gyermekünk és a saját jövőnkét is. Hála istennek ez sikerült is. Én mint családfő egy jól menő fémmegmunkáló vállalkozónál dolgozom. Télikerteket, kerítéseket, korlátokat és előtetőket gyártunk. A párom, mint pedikűrös vállalkozó próbálgatja a szárnyait, itt helyben a Barbi Hajstúdióban. A kislányunk a peresztegi általános iskolába jár, ő ott találta meg a helyét és a számításait.

Szívesen veszünk részt a falu igényes és színes programjain is. Ezáltal egyre több embert ismerhetünk meg az itt élők közül. Úgy érezzük, hogy sikerült beilleszkednünk, még ha kicsit „hangosabbak” is vagyunk. Sok embert zártunk már a szívünkbe. Sajnos a lista hosszabb lenne, mint ami elfér e rovatban. Nagyon örülünk, hogy ideköltözésünkkel megismerhettük a falut, a múltját, a környéket, az itt élő közösséget, és mindent, ami ide tartozik. Jó érzés, hogy ide tartozhatunk e csodás községhez. Végszóként jó itt élni! Várunk minden megfáradt lábú és télikert nélküli emberkét! Éljen Sopronkövesd!

Karácsonykor az ember mindig hisz egy kissé a csodában, nemcsak te és én, hanem az egész világ, az emberiség, amint mondják, hiszen ezért van az ünnep, mert nem lehet a csoda nélkül élni. - írja Márai Sándor

A karácsonyi történetek akkor születtek, amikor az emberek elkezdtek mesélni a Kisjézus születésének történetét. Lukács evangéliuma rámutat, hogy Betlehemben már a pásztorok is elmesélték, amit hírül adtak nekik, és „aki csak hallotta, csodálkozott a pásztorok beszédén” (Lk 2,18)

A történeteket azért alkották, hogy az emberek tudomást szerezzenek róla. A karácsonyi történetekkel ünneplik a jászol Kisdedét, magasztalják a varázslatos csodát és igyekeznek továbbadni a gyermekeknek és mindazoknak, akik megőrizték magukban gyermekkoruk egy részét, a hihetetlen hírt egy gyermek születéséről, amely megváltoztatta az emberek életét.

Ezen a karácsonyon különösen is időszerűek az evangéliumi szegénység gondolatai, hiszen mindnyájan érezzük, hogy megváltozott gazdasági körülmények, és a járványhelyzettel kapcsolatos intézkedések következtében szembe kell néznünk a szerényebb, és sok esetben egyszerűbb élet gondjaival. Nekünk hívő embereknek ezt a helyzetet is Krisztus lelkületével kell magyaráznunk és elfogadnunk.

Kívánom, hogy ezekkel a lemondásokkal teli időszakban mindnyájan visszataláljunk karácsony ünnepének igazi üzenetéhez. Jézus Krisztus emberré lett és születésével szeretetet hozott a világba. Az idei karácsony legfőbb ajándéka legyen az őszinte szeretet szereteteink és a világ felé.

Szarka Gábor plébános

Liturgikus rend:

Ádvent hétköznapjain: hétfő - péntek reggel 06.00 óra hajnali szentmise.

Előtte 05.45 órától gyóntatás. Ádvent szombatjain a 18.00 órakor kezdődő szentmise keretében tartjuk a gyertyagyújtásokat.

December 24. csütörtök 18.00 óra karácsony vigília szentmise

December 25. péntek Karácsony 10.30 óra ünnepi szentmise

December 26. szombat 10.30 óra ünnepi szentmise

December 27. Szentcsalád vasárnapja 10.30 óra szentmise

December 31. csütörtök Szilveszter 18.00 óra Év végi hálaadás

Január 1. péntek Újév 10.30 óra szentmise

Mézes lapok:

- 1 tojás
- 3 evőkanál méz
- 15 dkg porcukor
- 3 evőkanál tej
- 3 dkg zsír
- 1 kávéskanál szóda bikarbóna
- 45 dkg liszt

A tojást, a mézet, a porcukrot, a tejet, a zsírt és a szóda bikarbónát gőz fölött megolvasztjuk, amikor kész, hozzáadjuk a lisztet. Összegyúrjuk, és 3 lapot sütünk belőle.

Krém:

- 25 dkg margarin
- 20 dkg porcukor
- 4 evőkanál liszt
- 4 dl tej
- 1 citrom leve

25 dkg margarint kikeverünk 20 dkg porcukorral. 4 evőkanál lisztet megfőzünk 4 dl tejen, ha kihűlt, összekeverjük a kikevert margarinos krémmel. 1 citrom levével ízesítjük, majd ezzel a krémmel töltjük meg a lapokat.

Rakott mézes

Piskótalapok:

- 6 tojás
- 6 evőkanál cukor
- 2 evőkanál étolaj
- 6 evőkanál liszt
- 2 teáskanál sütőpor

Amelyik tepsin sütöttük a lapokat, abban a tepsiben sütünk 2 x 3 tojásos piskótát. Ehhez a tojásokat különválasztjuk, a fehérjét felferjük, adunk hozzá 3 evőkanál cukrot, ezzel is verjük, hozzáadjuk a tojások sárgáját és 1 evőkanál étolajat, még ezekkel is verjük (ezt mind lehet robotgéppel), majd hozzáadjuk a 3 evőkanál lisztet 1 teáskanál sütőporral elkeverve, és ezt fakanállal keverjük bele. Zsírozott tepsiben sütjük.

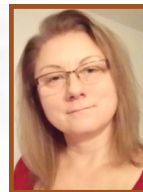

Összeállítás:

1. mézes lap, 2. krém, 3. piskóta, 4. krém, 5. mézes lap, 6. krém,
7. piskóta, 8. krém, 9. mézes lap

A végén a tetejét porcukorral megszórjuk.

Elfogadás, hála, szeretet

Úgy gondoltam, hogy egy régi, finom és meleg történetet kerekítek ebbe a karácsonyi lapszámba. Több, mint egy hónapja keresem a mesét magamban..., nem és nem bukkan elő.

Kiélesedtek és eltompultak a hangok ebben az évben körülöttem és bennem. Felfedeztem, hogy rengeteg dolgot kell még megtanulnom és megértenem magamról és a világról. Szerencsés vagyok, mert sok olyan ember van körülöttem, akiktől tanulhatok, inspirálnak és elég bátrak ahhoz, hogy tükröt tartsanak. Hálás vagyok nekik. Mindannyiunknak szüksége van ilyen emberekre. Olyan családtagokra, barátokra, kollégákra, szomszédokra és ismerősökre, akik nem hagynak bennünket elveszni, ha úgy látják, hogy letértünk az útról.

Az utóbbi hónapokban szinte csak a negatív dolgokat vettem észre a nagyvilágból. Nem tudom, hogy több lett-e vagy én lettem érzékenyebb. Minden esetre nagyon megviselt. Próbáltam kivonni magam, egy darabig sikerült is, de annyi felől jött, hogy végül beszippanzott.

Elszomorít, ha valaki rosszat mesél valakiről. Nem érdekel, hogy ki mit, csinált, hogyan, hányszor, kivel és miért?! Nekem az nem hír. Nem az én dolgom. Másrészt legtöbbször a fele sem igaz – ugye?

Engem sosem érdekelt, hogy ki hogyan éli az életét (eléggé leköti a figyelmemet és az energiámat a sajátom). Úgy gondolom, mindenki úgy éli ahogy tudja. Mindenki megküzd a magáét.

Gond nélkül el tudom fogadni, ha valaki máshogy éli, mint én. Mindenkinek szíve (és pénztárcája) joga eldönteni, hogy milyen házat vesz vagy épít, hogy milyen autója van, hogy milyen a frizurája, hány szeretője van, a kávé t tejjel vagy tejszínnel issza, milyen zenét szeret és kikkel beszélget. Szerintem két esetben lenne hozzá bármi közöm, ha bántana, vagy ha odamennék és megkérdezném, hogy miben segíthetek. Jogom akkor sem lenne ítélkezni.

Nem szeretem, ha a kimondott szavakat kényük – kedvük szerint forgatják emberek és feszültséget gerjesztenek vele más emberek között.

Viszont őszintén örülök ha megmutatod a kedvenc zenéd, ha elmeséled, hogy virágzik a rózsa amit tavaly ültetted, ha azt hallom, hogy kibújt a kicsi első foga, hogy kiengedték a kórházból a nagypapát, hogy megfájdult a szomszéd néni dereka, mert fél napot kapált (ezek szerint egészséges), hogy XY elvitte a családját nyaralni, hogy 10 benyújtott pályázatból 8 nyertes lett, hogy van elég óvónő és tanár/nő, hogy van működő postahivatal és nem kell naphosszat a mobil postát lesni, hogy van polgárőrség (éjszaka vigyáznak ránk) stb.

Szeretem, ha tudunk vitatkozni. Nem kell mindenkinek mindenről egy véleményen lenni! (A Parlamentben is elég a 2/3!) Az a fontos, hogy el tudjuk fogadni, ha mások máshogy gondolkoznak, mint mi. Tanuljunk egymástól és értsük meg, hogy egyformán értékes mindenki véleménye!

„Az, hogy nem értek veled egyet, még nem jelenti azt, hogy gyűlöllek is. Ezt kell újratanulnia a teljes társadalmunknak.” (Gary Oldman)

2020 egy igen furcsa év volt. Sokak számára nagyon nehéz. Valami megváltozott örökre. Talán megértettük, hogy nagyon kicsik és kiszolgáltatottak vagyunk. Talán megértettük, hogy nekünk kell odafigyelnünk magunkra, a családunkra és egymásra (ismeretlenül is!).

Nyár végén sokan úgy érzékeltük, mintha két – három hónap egyszerűen eltűnt volna. Most pedig közeledik az esztendő vége. Azt kívánom, hogy karácsonykor minden család együtt legyen szeretetben és egészségben! Nem számít, hogy mi kerül az ünnepi asztalra vagy a fa alá, ez többé már nem olyan fontos... Azt kívánom, hogy ne felejtjük el mire tanított minket 2020.!

Wass Albert: Karácsonyi versek II. (részlet)

“Karácsony készül, emberek! Szépek és tiszták legyetek!

Súroljátok föl lelketek,
csillogtassátok kedvetek,
legyetek újra gyermekek,
hogy emberek lehessetek!”

Veöreös András – Horváth Tamás

A Széchenyi Egyetem diákjai a Széchenyi-magtárban

A győri Széchenyi István Egyetem Építés-, Építő- és Közlekedésmérnöki Karán az építésmérnök hallgatóknak az utolsó két évben lehetőségük van műemlékvédelmi specializáció választására, a képzés gazdája az Építészettörténeti és Városépítési Tanszék. Ezekben a szemeszterekben a diákoknak több, a műemlékvédelmi tevékenységhez kapcsolódó feladatot kell elvégezniük: készítenek építészeti felmérést, építéstörténeti kutatást, települési értékleltárt, és ismerkednek a hagyományos épületszerkezetekkel, illetve azoknak a felújításával. A 2019-ben elindult angol nyelvű képzéssel az egyetem nemzetközi szerepe is megnőtt, külföldi diákok is látogathatják az intézményt.

A 2020/21-es tanév őszi félévben az Épületfelújítás és az angol nyelvű képzés Épületfelmérés című tantárgyak keretében a sopronkövesdi Széchenyi-magtár feldolgozása a feladat. A munka az épület építészeti felmérésének elkészítésével kezdődött, melyre szeptember 12-én került sor. A felmérésen az egyetem kilenc hallgatója (köztük equadori, kazahsztáni, török, jordániai és magyar fiatalok) és három oktatója (Varga Piroska, Horváth Tamás és Veöreös András) vett részt.

A hagyományos módszerrel végzett felmérés során helyszínen rajzolt szabadkézi rajzok formájában elkészült az épület arányhelyes műszaki rajzi dokumentációja, azaz felrajzoltuk az összes jellemző alaprajzot, metszetet és homlokzatot, majd a kész rajzokon fel tüntettük az épület méreteit. A terepmunkát követi a félév során a műtermi feldolgozás: ezúttal a méretek ismeretében már lépték-helyes műszaki rajzi dokumentáció készül számítógépes feldolgozással, amit kiegészít egy építéstörténeti kutatás és a műemléki értékek számbavétele, majd erre alapozva készülhet javaslat az épület felújítására és hasznosítására.

Az épületfelmérés több szempontból is rendkívül fontos szerepet játszik az építészoktatásban: a felmérés során fontos épületek – jelen esetben a XIX. századi magtár, mint jellegzetes épülettípus – megismerésére nyílik alkalom, lehetőséget teremt a hagyományos épületszerkezetek in situ megismerésére, alkalom az arányhelyes szabadkézi rajz gyakorlására, és nem utolsósorban szemlélet formál, megtanítja az építészeket a meglévő épületek értékeinek felismerésére.

Ugyanakkor az épület felmérése elengedhetetlen eszköz a helyreállítást tervező építész számára, hiszen a felmérési terv az alapja a felújítási tervnek. Ezen túlmenően a felmérés közben elkészülhet az épület műemléki értékleltára és a műszaki állapot szemrevételezéses vizsgálata is, melyek szintén a felújítási tervek kiindulásául szolgálhatnak. A felmérés közben szükségszerű alapos megfigyelés és rajzolás közben rengeteg információt tudhatunk meg az épület építéstörténetével kapcsolatban is. Az építéstörténeti kutatást természetesen a nem helyszíni kutatás során fellelt információk (dokumentumok, rajzok, fényképek, levéltári adatok) teszik teljessé.

Az épület feldolgozása a szemeszter végére (2021. január) készül el. Bízunk benne, hogy az egyetemi oktatásban betöltött hasznosság mellett a tulajdonos és a települési közösség számára is értékes adatokkal és javaslatokkal tud majd szolgálni. Egy már most biztos: az épület belső terének teljes hossza a földszinten 28,51 m.

A munkához nagy segítséget nyújtott Lobkowicz Széchenyi Zsuzsanna grófnő, aki lehetővé tette, hogy az épületben dolgozzunk, illetve Sopronkövesd Önkormányzata, aki közvetített a munkakapcsolat kialakításakor, és ebédre is vendégül látta a felmérőcsapatot. Köszönet érte!

Alkotóház terem bérlés:**2 órára: 2000 Ft****fél napra: 7500 Ft****egy napra: 15000 Ft****Ajánljuk családi rendezvényekre, baráti összejövetelekre****Érdeklődni hétköznap 8-20 óra között:****Horváth Eleonóra****Telefonszám: +3630/3086375****Nem tudja vendégeit hol elszállásolni?****Gondoljon az Alkotóházra!****Érdeklődni hétköznap 9-17 óra között:****Horváth Eleonóra****Telefonszám:****+3630/3086375****Főszerkesztő:** Ambrus - Rác Ramóna, Raffainé Biró Veronika (e-mail: kovessdihermesz@gmail.com)**Szerkesztők:** Bellák Ödön, Biczó Szabolcsné, Csomó Csilla, Fülöp Zoltán, Horváth Tamás, Kazinczy Péter, Kovács Andrea, Mihócza László, Nagyné Kun Zsuzsanna, Schweitzer Kornél, Szarka Gábor, Tóth Zsuzsanna, Veöreös András, Virágh Imréné**Fotók:** Horváth Zsolt fotója, szerkesztői fotók **Nyomda:** Rábaközi Nyomda**Kiadja és terjeszti:** Sopronkövesd Község Önkormányzata, 9483 Sopronkövesd, Kossuth Lajos utca 77.

Tel: 06 99/536-000, Facebook: Sopronkövesd Hivatalos Oldala, e-mail: polgarmester@sopronkovesd.t-online.hu

